

การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

The Development of Speaking Ability of Prathomsuksa Four Students By Using The Think-Pair-Share Technique

Received:	April	29, 2019
Revised:	June	28, 2019
Accepted:	July	1, 2019

พิสมร ชูเอม (Pissamorn Chu-em)*

ชลธิชา หอมฟุ้ง (Cholticha Homfung)**

สมพร ร่วมสุข (Somporn Ruamsuk)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 44 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการพูด แบบประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : เทคนิคเพื่อนคู่คิดความสามารถในการพูด

* นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Education Program in Teaching Thai Language Department of Curriculum and Instruction
Faculty of Education, Silpakorn University. Email pchuem@gmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Assistant Professor Dr., Teaching Thai Language Program, Faculty of Education, Silpakorn University.

*** รองศาสตราจารย์ ข้าราชการบำนาญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Associate Professor ,Retired government official, Faculty of Education, Silpakorn University.

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the speaking ability of Prathomsueksa 4 students before and after using the Think-Pair-Share technique 2) to investigate the opinions of Prathomsueksa 4 students towards instruction by using the Think-Pair-Share technique. The sample of this research, selected by simple random sampling, were 44 Prathomsueksa 4 students of St. Francis Xavier Convent School in the second semester of the academic year 2018. The research instruments were the lesson plan of speaking ability using Think-Pair-Share technique, the reported speaking ability of Prathomsueksa 4 students, and the questionnaires of Think-Pair-Share technique from Prathomsueksa 4 students. The data were tested through mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and The paired sample t-test (t-test dependent).

The results of this research were as follow:

1. The speaking ability of Prathomsueksa 4 students after using the Think-Pair-Share technique was higher than before at the significant level of .05
2. The opinions of Prathomsueksa 4 students towards instruction by using the Think-Pair-Share technique as a whole were at high agreement level..

Keywords : Think-Pair-Share technique, SpeakingAbility

บทนำ

การพูดเป็นทักษะการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มนุษย์ส่วนใหญ่ใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นทักษะการส่งสารที่ช่วยประหยัดเวลาและสามารถสื่อสารได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสารนั้น ๆ การพูดจึงเป็นทักษะในการสื่อสารที่จำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ดังที่ ฉัตรวรรณ ตันนะรัตน์ (2523: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า “การพูดมิได้มีรูปเด่นชัดว่าเป็นวิชาการทางด้านศิลปะ (Art) หรือทางด้านวิทยาศาสตร์ (Science) เช่น วิชาดนตรี หรือวิชาชีววิทยา มิใช่ทักษะ (Skill) เช่น ความสามารถในการเรียงความ หรือการเล่นดนตรี มิใช่แขนงอาชีพ เช่น วิชาแพทย์ หรือ วิชากฎหมาย แต่ การพูด เป็นทุกๆ อย่างรวมกัน” สอดคล้องกับที่ อรรถพรณ ปิลาธนโอบาท (2550: 1) ที่กล่าวไว้ว่า “ในชีวิตประจำวันของเรา แทบจะว่าไม่มีช่วงเวลาใดเลยที่เราไม่ใช้คำ (words) ไม่ว่าเราจะกล่าวต้อนรับ แนะนำ สั่งสอน ชักชวน รับคำสั่ง ฟังคำโฆษณา ฯลฯ เหล่านี้ล้วนเป็นการสื่อสารทั้งสิ้น ไม่ว่าจะโดยการพูดหรือการเขียน” ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าการพูดเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน และทุกสาขาอาชีพ

แม้ว่าการพูดจะเป็นสิ่งที่สำคัญในการดำรงชีวิต เป็นเรื่องที่อยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคน แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะพูดได้ดี ปัญหาในการพูดยังคงมีอยู่ในทุกยุคทุกสมัย เนื่องจากจุดประสงค์ของการพูดคือการสื่อสารความนึกคิด ความต้องการของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร หากพูดไม่ดีหรือมีข้อบกพร่องด้านความสามารถในการพูด ก็จะทำให้สื่อความไปถึงผู้รับสารได้ไม่ครบถ้วน และที่สำคัญหากเป็นการพูดในระดับทางการ หรืออยู่ในสถานการณ์การพูดที่สำคัญ ยิ่งต้องระมัดระวังคำพูดไม่ให้เกิดการผิดพลาด ดังที่ กมล การกุศล (2521: 7) กล่าวว่า “การพูดไม่ใช่ว่าใครที่รู้ภาษาก็พูดได้ดี คน

พูดได้กับคนพูดดีไม่เหมือนกัน คนช่างพูดกับคนพูดมากก็ต่างกัน จะพูดดีหรือไม่ดี จะบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ นั่นผู้ฟังจะเป็นผู้บอกหรือตัดสิน อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการพูดได้นั้น จะต้องฝึกฝนหรือฝึกหาคุณสมบัติของนักพูดที่ดีไว้” แต่เมื่อมองสภาพสังคมไทยแล้ว ยังพบปัญหาหลากหลายในการพูดของคนไทย

ปัญหาการพูดที่ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะ พูดก้าวร้าวในทางทำให้ผู้อื่นเสียหาย เช่น วิจารณ์เรื่องการแต่งกาย บุคลิกภาพ น้ำเสียง ศาสนา การเมือง ย่อมทำให้ผู้ร่วมสนทนารังเกียจเราได้ (นันทา ขุนภักดี, 2528: 142) หรือในปัญหาเกี่ยวกับการพูดในระดับทางการที่ทำให้ผู้พูดขาดความมั่นใจ ดังที่ ลักษณะ สตะเวทิน (2536: 33) กล่าวว่า “การขาดความมั่นใจในตนเอง เนื่องจากมีความวิตกกังวล ควบคุมจิตใจและอาการที่แสดงออกทางร่างกายไม่ได้ จึงทำให้มีอาการต่างๆ เกิดขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการพูด เช่น ลืมเนื้อหา มีอาการเครียด มือเกร็ง มือสั่น ปากสั่น เสียงเบา เหนื่อยออก หัวใจเต้นถี่มากกว่าปกติ รู้สึกกลัว ไม่กล้าสบตาผู้ฟัง พูดตะกุกตะกัก พูดวกวน หรืออาจพูดไม่จบเรื่อง เป็นต้น”

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยต่างๆ มีผู้วิจัยหลายท่านพยายามแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ผนวกกับผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับนโยบายโรงเรียนและสามารถพัฒนาทักษะทางการพูดของนักเรียนได้ คือ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มและเติมเต็มศักยภาพในการทำงาน ดังที่ ศาสตราจารย์แฟรงค์ ลีแมน (Lyman, 1987: 4) ผู้พัฒนาเทคนิคนี้ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้อย่างร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share Strategy) เป็นรูปแบบการอภิปรายหลายชั้น (multi-mode) ที่พัฒนาขึ้นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียน” ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างๆ พบว่ามีผู้นำเทคนิคแบบเพื่อนคู่คิดมาใช้ในการสอน เช่น งานวิจัยของทศรินทร์ บุญพร้อม (2559: 148) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาบทเรียนแบบผสมผสานด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดเพื่อส่งเสริมสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05” สอดคล้องกับผลการวิจัยของปวีณา บุตรวงศ์ (2558: 55) ที่ว่า “ผลการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80.20 / 80.44 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด”

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น และจากที่ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งในงานวิจัยของต่างประเทศยังมีการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาประยุกต์ใช้กับความสามารถการพูด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถการพูดผู้เรียนไปสู่โลกในศตวรรษที่ 21

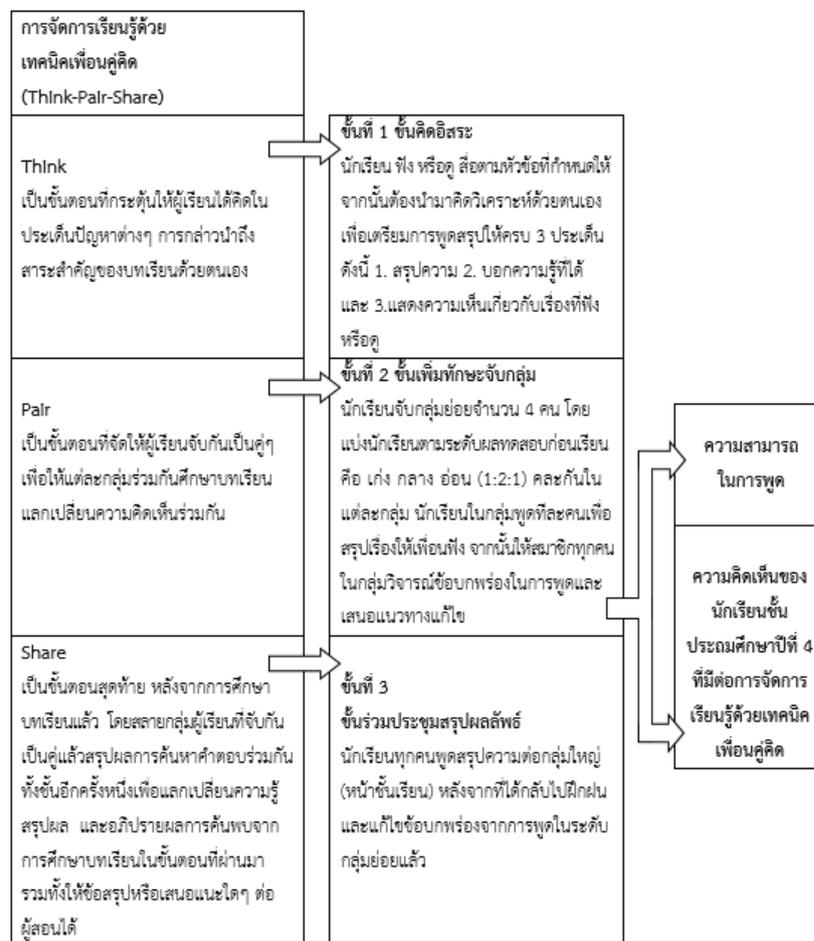
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 160 คน ซึ่งนักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน และจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษาคือ 1) ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) ตัวแปรตาม ความสามารถในการพูด และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

4. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา คือเนื้อหาการพูด กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 ตัวชี้วัดที่ 2 พูดสรุปความจากการฟังและดู และตัวชี้วัดที่ 3 พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูสื่อที่ให้ฟังหรือดูมีเพลง นิทาน และข่าว

5. ระยะเวลาดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ 10 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งไม่รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการพูดซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 - 1.0 เป็นค่าที่เหมาะสมและยอมรับได้

2. แบบประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบประเมินตามสภาพจริง (Rubric Scoring) มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 4 ระดับแบบประเมินความสามารถในการพูดนี้ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.0 เป็นค่าที่ยอมรับได้และได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับ 0.99 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 3 ระดับซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นนี้มีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 เป็นค่าที่เหมาะสมและยอมรับได้

งานวิจัยนี้เป็นแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre Experimental Designs or Non Designs) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (The One - Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:144)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

T_2 แทน การทดสอบก่อนเรียน (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยให้หัวข้อเรื่องที่จะพูดอย่างกว้างๆ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างต้องออกมาพูดสรุปความเป็นรายบุคคลเพื่อวัดความสามารถในการพูดโดยครูใช้แบบวัดความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. จากนั้นผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 7 แผน 10 คาบ คาบละ 50 นาที

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กลุ่มตัวอย่างพูดสรุปความเป็นรายบุคคลเพื่อวัดความสามารถในการพูดโดยครูใช้แบบวัดความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

2. วิเคราะห์คะแนนจากแบบประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), และค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อ (T-test dependent)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

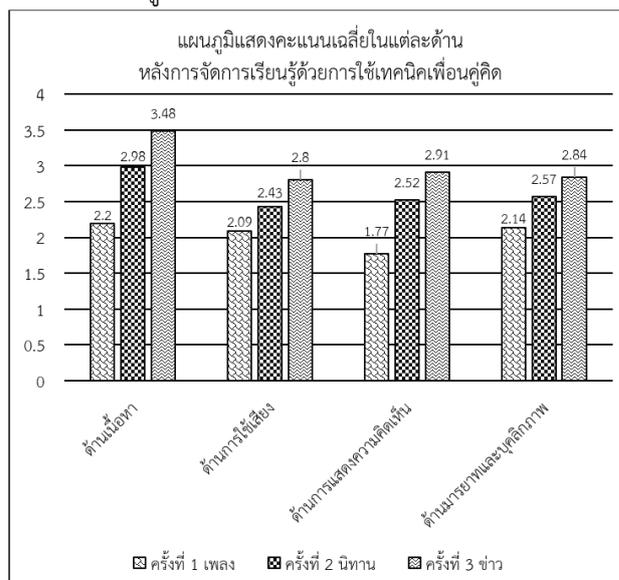
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ผู้วิจัยดำเนินการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

ความสามารถในการพูด ทั้ง 4 ด้าน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลความ	t	p
ภาพรวม	ก่อนเรียน	5.32	1.18	ควรปรับปรุง	34.04	.00
	หลังเรียน	13.50	1.86	ดีมาก		
ด้านเนื้อหา	ก่อนเรียน	1.16	0.37	ควรปรับปรุง	28.84	.00
	หลังเรียน	3.75	0.44	ดีมาก		
ด้านการใช้เสียง	ก่อนเรียน	2.02	0.85	พอใช้	11.05	.00
	หลังเรียน	3.32	0.56	ดี		
ด้านการแสดงความคิดเห็น	ก่อนเรียน	1.05	0.21	ควรปรับปรุง	22.43	.00
	หลังเรียน	3.34	0.68	ดี		
ด้านมารยาทและ บุคลิกภาพ	ก่อนเรียน	1.09	0.29	ควรปรับปรุง	18.12	.00
	หลังเรียน	3.09	0.71	ดี		

จากตารางคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Posttest) มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (\bar{x}) เท่ากับ 13.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.86 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 5.32 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาผลการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงได้นำผลการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนมาแสดงผลพัฒนาการเป็นแผนภูมิดังนี้

จากรูปแผนภูมิพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านเนื้อหาสูงขึ้นในแต่ละครั้งดังนี้ ครั้งที่ 1 เพลง อยู่ในระดับพอใช้ (\bar{x} = 2.20) ครั้งที่ 2 นันทนาการ อยู่ในระดับดี (\bar{x} = 2.98) ครั้งที่ 3 ชาว อยู่ในระดับดี (\bar{x} = 3.48)

คะแนนเฉลี่ยด้านการใช้เสียงสูงขึ้นในแต่ละครั้งดังนี้ ครั้งที่ 1 เพลง อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x}=2.09$) ครั้งที่ 2 นิทาน อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x}=2.43$) ครั้งที่ 3 ข่าว อยู่ในระดับดี ($\bar{x}=2.80$) คะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ยด้านการแสดงความคิดเห็นสูงขึ้นในแต่ละครั้งดังนี้ ครั้งที่ 1 เพลง อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x}=1.77$) ครั้งที่ 2 นิทาน อยู่ในระดับดี ($\bar{x}=2.52$) ครั้งที่ 3 ข่าว อยู่ในระดับดี ($\bar{x}=2.91$)

คะแนนเฉลี่ยด้านมารยาทและบุคลิกภาพสูงขึ้นในแต่ละครั้งดังนี้ ครั้งที่ 1 เพลง อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x}=2.14$) ครั้งที่ 2 นิทาน อยู่ในระดับดี ($\bar{x}=2.57$) ครั้งที่ 3 ข่าว อยู่ในระดับดี ($\bar{x}=2.84$)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมาสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้วยการใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

รายการข้อคำถาม	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ครูมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อม)	2.77	0.48	เห็นด้วยมาก	1
2. การจัดสภาพห้องเรียน	2.36	0.75	เห็นด้วยปานกลาง	4
3. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย	2.55	0.50	เห็นด้วยมาก	3
4.ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม/ทีม	2.25	0.89	เห็นด้วยปานกลาง	5
5.ครูใช้วิธีการสอนหลายวิธี (เช่น การทำงานกลุ่มจับคู่ ฯลฯ)	2.73	0.54	เห็นด้วยมาก	2
ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้	2.53	0.18	เห็นด้วยมาก	(3)
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	2.52	0.51	เห็นด้วยมาก	4
7. ครูให้ออกาสนักเรียนซักถามปัญหา	2.68	0.47	เห็นด้วยมาก	2
8. ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและรู้จักวิพากษ์วิจารณ์	2.75	0.44	เห็นด้วยมาก	1
9. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	2.66	0.71	เห็นด้วยมาก	3
10. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	2.43	0.50	เห็นด้วยปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยบรรยากาศการเรียนรู้	2.61	0.11	เห็นด้วยมาก	(2)

ตอนที่ 2 (ต่อ)

รายการข้อความ	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้				
11. นักเรียนสามารถประยุกต์สิ่งที่เรียนเข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม	2.84	0.37	เห็นด้วยมาก	5
12. นักเรียนได้ทดลอง/ทำงานในห้องปฏิบัติการหรือนอกชั้นเรียนบ่อย ๆ	2.95	0.21	เห็นด้วยมาก	1
13. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	2.93	0.33	เห็นด้วยมาก	3
14. นักเรียนได้ฝึกการประเมินผลอย่างยุติธรรม	2.93	0.33	เห็นด้วยมาก	3
15. นักเรียนได้รับคำแนะนำในการทำกิจกรรม	2.95	0.21	เห็นด้วยมาก	1
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้	2.92	0.08	เห็นด้วยมาก	(1)
ค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวม	2.69	0.05	เห็นด้วยมาก	

จากตารางพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก(\bar{x} = 2.69, S.D. = 0.05) และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยเรียงตามลำดับสูงสุดลงมา ดังนี้ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้(\bar{x} = 2.92, S.D. = 0.08) 2) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อื่นๆ (\bar{x} = 2.61, S.D. = 0.11) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ (\bar{x} = 2.53, S.D. = 0.18) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) ครูมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อม) (\bar{x} = 2.77, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) ครูใช้วิธีการสอนหลายวิธี (เช่น การทำงานกลุ่ม จับคู่ ฯลฯ) (\bar{x} = 2.73, S.D. = 0.54) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3) เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย (\bar{x} = 2.55, S.D. = 0.50) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อื่นๆ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ (\bar{x} = 2.75, S.D. = 0.44) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา (\bar{x} = 2.68, S.D. = 0.47) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3) ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน (\bar{x} = 2.66, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) นักเรียนได้ทดลอง/ทำงานในห้องปฏิบัติการหรือนอกชั้นเรียนบ่อยๆ และนักเรียนได้รับคำแนะนำในการทำกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน (\bar{x} = 2.95, S.D. = 0.21) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน และนักเรียนได้ฝึกการประเมินผลอย่างยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน (\bar{x} = 2.93, S.D. = 0.33) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3) นักเรียนสามารถประยุกต์สิ่งที่เรียนเข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม (\bar{x} = 2.84, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า คะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติความสามารถในการพูดด้วยตนเองตามขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกพูดตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบมีการแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นคิดอิสระ (Think) นักเรียนฟัง หรือดูสื่อตามหัวข้อที่กำหนดไว้ในแต่ละครั้ง(เพลง นิทาน ข่าว) แล้วพูดสรุป 3 ประเด็น คือ 1. สรุปความ 2. บอกความรู้ที่ได้ และ 3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังหรือดู ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะออกแบบการพูดด้วยตัวเอง ต้องไปศึกษาเรื่องที่จะพูดแล้วนำความรู้ที่ได้มาสรุปความก่อนพูด เพื่อให้สอดคล้องกับหัวข้อและเวลาที่กำหนด ขั้นที่ 2 ขั้นเพิ่มทักษะจับกลุ่ม (Pair) นักเรียนจับกลุ่มย่อยจำนวน 4 คน โดยแบ่งนักเรียนตามระดับผลทดสอบก่อนเรียน คือ เก่ง กลาง อ่อน (1:2:1) คละกันในแต่ละกลุ่มพูดสรุปให้เพื่อนฟัง เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มวิจารณ์ข้อบกพร่องและเสนอทางแก้ไข ในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกพูดให้ผู้อื่นฟังในบรรยากาศที่มีความส่วนตัว และมีความเป็นกันเองระหว่างกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน ในขั้นนี้จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและฝึกควบคุมความประหม่าในการพูดให้ดีมากยิ่งขึ้น ขั้นที่ 3 ขั้นร่วมประชุมสรุปผลลัพธ์ (share) นักเรียนทุกคนพูดสรุปความต่อกลุ่มใหญ่ (หน้าชั้นเรียน) หลังจากที่ได้กลับไปฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องจากการพูดในระดับกลุ่มย่อยแล้วและสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน เป็นขั้นสุดท้ายที่ผู้เรียนจะได้แสดงความสามารถในการพูดของตัวเองในบรรยากาศที่เป็นสาธารณะ และหลังจากการพูดในขั้นนี้นอกจากนักเรียนจะได้รับความคิดเห็นจากเพื่อนแล้ว นักเรียนยังได้รับคำแนะนำในการพูดอย่างถูกต้องจากคุณครูด้วย เนื่องจากเป็นการอภิปรายกลุ่มใหญ่ในระดับห้องเรียน

ดังที่ Lyman (1987: 4) ผู้พัฒนาเทคนิคนี้ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นรูปแบบการอภิปรายหลายชั้น (multi-mode) ที่พัฒนาขึ้นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียน” ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสาร เพราะในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกคิดการพูดสรุปความด้วยตนเองได้ออกแบบการพูดด้วยตนเอง จากนั้นก็นำสิ่งที่ตนเองคิดมาแบ่งปันกับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จนได้ข้อสรุปในการพูดแต่ละครั้งที่ผ่านกระบวนการประเมินตามหลักการพูดที่ได้เรียนรู้ไป ดังที่ Solomon (2009: 34) ได้กล่าวถึงเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่า

เป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนการสอนเนื่องจากมีเวลาให้นักเรียนได้คิดด้วยตนเองและระยะเวลาในการสะท้อนกลับคำตอบของพวกเขาทั้งคู่ มีเวลาแลกเปลี่ยนเพื่อนร่วมชั้นเพื่อแบ่งปันการเรียนรู้ ผลงานวิจัยกล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มทักษะคิดและการตั้งคำถามของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้นด้วย ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวยังเพิ่มเวลาให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการในระดับกลุ่มย่อยไปสู่ระดับกลุ่มใหญ่ที่มีความเป็นสาธารณะ (Public) มากขึ้น ผู้เรียนจึงได้ฝึกควบคุมอาการประหม่าของตนเองตั้งแต่กระบวนการแรกของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงได้นำผลการวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนดังกล่าวมาวิเคราะห์ เพื่อแสดงรายละเอียดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างความสามารถด้านการพูดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนรวมทั้ง 4 ด้าน ในแต่ละครั้งมีคะแนนสูงขึ้น โดยเรียงลำดับคะแนนด้านที่มีคะแนนสูงสุด ดังนี้ ครั้งที่ 5 อยู่ในระดับดีมาก (\bar{x} = 13.50, S.D. = 1.86) ครั้งที่ 4 อยู่ในระดับดี (\bar{x} = 12.02, S.D. = 1.66) และครั้งที่ 3 อยู่ในระดับดี (\bar{x} = 10.05, S.D. = 1.55) จะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นตามลำดับครั้งที่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกฝนพูดกับเพื่อน โดยเพื่อนให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และฝึกอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความมั่นใจความสามารถในด้านการพูดจึงได้รับการพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่ จามรี เชื้อชัย (2558: 140) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทักษะการพูดไว้ว่า การวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้นๆ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่คัดเลือกมาอย่างเหมาะสม มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนรู้พัฒนาการของตนเองและจุดที่ต้องเสริม พัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไข และครูได้รู้แนวทางการพัฒนาผู้เรียนและปรับกลยุทธ์การเรียนการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในด้านการพูดด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ที่มีผลการวิจัยในด้านความสามารถในการพูดดีขึ้นกว่าเดิม

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงตามลำดับสูงสุดดังนี้ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการ 2) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้อ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อ ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมในการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้คิดวางแผนการพูด มีการทำงานร่วมกับเพื่อน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ได้ช่วยแก้ปัญหาการพูดของกันและกัน ได้ปฏิบัติจริง ได้สร้างสรรค์และออกแบบการพูดด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกประสบการณ์ในการพูด อีกทั้งยังได้ร่วมฝึกฝนและแบ่งปันความรู้และทักษะกับเพื่อนในห้องเรียนที่มีความคุ้นเคยกัน และแนวทางการเรียนรู้ที่เป็นระบบมีขั้นตอน มีการอภิปรายหลายชั้น (multi-mode) ทำให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ดังที่ จำเนียร เงามาม (2555: 71) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า จากเดิมที่นักเรียนต้องนั่งฟังการบรรยายจากครูอย่างเดียว นักเรียนได้มีการคิดและวางแผนการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ทำให้

นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ส่งผลให้ไม่รู้สีกังวุ่น นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มและต่างกลุ่มจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด” ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะทั้ง 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การกำหนดหัวข้อการพูดสรุปความ ส่งผลต่อความสนใจของนักเรียน หากเป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความสนใจ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมอย่างมาก ดังนั้นหัวข้อที่ครูกำหนด ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนในช่วงชั้นที่เรียนเรื่องนี้ให้ความสนใจ เพราะจะทำให้กระบวนการในการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ หัวข้อที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สนใจเป็นอย่างมาก คือนิทาน

2. ในการแบ่งกลุ่มในขั้นตอนที่ 2 ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด นอกจากจะแบ่งตามระดับความสามารถเป็น เก่ง กลาง อ่อน แล้ว ควรให้คำแนะนำนักเรียนภายในกลุ่มและควรเน้นย้ำหัวข้อการประเมินเพื่อนให้แก่ นักเรียน เพื่อให้กระบวนการในขั้นนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากนักเรียนบางคน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับช่วงชั้นตอนต้น ยังขาดทักษะวิธีการเรียนรู้แบบประเมินผู้อื่นผู้สอนจึงควรแนะนำนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นแนวทางที่เน้นฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เน้นกระบวนการคิดที่เป็นระบบ มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนการสอนหลายชั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรการศึกษาเพิ่มเติมหรือการทำวิจัยในประเด็นอื่น ดังนี้

1. ควรมีการนำเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ร่วมกับรูปแบบ เทคนิค หรือวิธีการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ อย่างหลากหลายมากขึ้น เช่นการเทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับรูปแบบการเรียนห้องเรียนกลับด้านเน้นให้ศึกษาด้วยตนเองก่อนมาทำกิจกรรมในห้องเรียน หรือ การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับวิธีสอนแบบแฮร์บาร์ตที่เน้นความสนใจของผู้เรียนร่วมด้วย เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในประเภทการพูดด้านอื่น ๆ สำหรับวิชาภาษาไทยในระดับชั้นต่างๆ ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การพูดรายงาน การพูดโน้มน้าวใจ การพูดแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

ควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนาทักษะการพูด โดยบูรณาการทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ในกลุ่มสาระวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้สูงขึ้น

References

- Bunphrom,T.(2016). “kānphatthanābotriānbæpphasomphasāndūaitheknikkāriānrūphūānkhuḁhitphūāsongs
oēmsamattanasamkhanḁngphūriāndānkhwāmāmatnaikānchaitheknōyōwīwachātheknōyōisā
rasonthēsamrapnakriānchanmatthayommasuksā pīthīsī”[The Development of Blended
Learning with courseware Think-Pair-Share. Technique to Enhance the Core Competency in the
Use technology. Information Technology Subject for Mattayomsueksa 4], Master of Education
Program in Computer Education, Rajabhat Mahasarakham university.
- Butwong,P.(2015). “phonkāriānrūlækhwāmkhongthonkānḁchamkhamḁngnakriānchanmatthayommas
uksā pīthī sōḁg doī chai konwithīlinrōwōmakapthechnikphūānkhuḁhit”[Use of LINC Strategy and
Think-Pair-Share Technique to Enhance the Achievement and Retention of Grade Eight
Students’English Vocabulary], Master of Education, Curriculum and Instruction, Mahasarakham
university.
- Chuachai,C.(2015).kānwīchailæphatthanāchutkānsōnthaksakānphūtpḁsā ḁngkritkhōḁgnakriānradapchanatt
hayommasuksā toḁ ton phūātriāmkhwāmphrōḁm sūprachākḁhom ḁsīān [Research and develop
the instructional package on English speaking skills for the Lower Secondary Education Level for
the Commencement of ASEAN], DOCTOR OF PHILOSOPHY, EDUCATIONAL RESEARCH AND
EVALUATION, UbonRatchathani Rajabhat University.
- Kankuson, K.(1978). “kānphūtpḁprasitthiphon”[Effective Speech], Phitsanulok: Srinakharinwirot University.
- Khunphakdi, N.(1985). “kānphūtpḁ”[Speech], Nakhon Pathom: faculty of arts, Silpakorn university.
- Lyman, F. (1987). **Think-Pair-Share: An Ending Teaching Technique. United States of America: MAA-CIE
Cooperative News.**
- Ngaongam,C.(2012). “kānphatthanāphonsamritthāḁgkāriānlækhwāmkhongthonnaikāriānrūāḁngphanthak
hēmīdūaikitchakamkāriānrūāithechnikphūānkhuḁhit”[Enhancingstudentslearningachievement
and retention of chemical bonding by think-pair-share learning technique], MASTEROFSCIENCE
PROGRAM, SCIENCE AND TECHNOLOGY EDUCATION,UbonRatchathaniUniversity.
- Ninphan, M.(2011). “withīwīchāithāḁgkānsuksā”[Education Research Methodology], Nakhon Pathom:
Silpakorn University.
- Pilanowat, O.(2007). “laklæpratyāwātwiththaya” [A Philosophy of Speech], Bangkok: Chulalongkorn
University Press.
- RichardSolomon. (2009). **Toolbox for Teachers and Mentors Moving. United States of America:
heatmark Inc.**

Satavetin, L.(1993) . “lakkaṅphū” [Fundamental Speech], Bangkok: Bangkok University.

Siwat, L.(2014). “chittawitthayasamrapkhū” [Psychology for teachers], Bangkok: O.S. Printing House.

Tannarat, C.(1980).“lakwatkaṅ” [Fundamental Speech], Bangkok: Ramkhamhaeng university.

Thongphao, P.(2013). “phatthanāthaksakāṅphūtkhōṅ nakrianchanmatthayommasuksā pithisidoi chai rūpbæpkānsōṅphasaphuakānsūsanthīchaikitchakambotbatsommottilæchuailuāṅāṅphānsōchiā nnetwœk” [The development of speaking skill of Mattayomsuksa 4 using communicative language teaching through role play and social network presentation], Master of Education, Curriculum and Instruction, KhonKaen University.